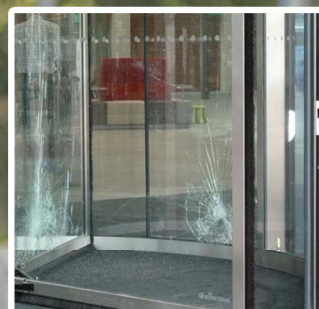

TOEGANKELIJKHEID:

HOE MAKKELIJK HET MIS KAN GAAN

.....EN HOE U DAT KUNT VOORKOMEN

Nederlands Instituut
voor Toegankelijkheid

Toegankelijkheid:

Hoe makkelijk het mis kan gaan

.....en hoe u dat kunt voorkomen!

© Nederlands Instituut voor Toegankelijkheid

Januari 2018, versie 2.1

Doorzenden is toegestaan, mits ongewijzigd.

Uw eigen gratis en meest recente exemplaar

kunt u aanvragen via www.nederlands-instituut-voor-toegankelijkheid.nl

Voorwoord

“Heeft u ook voorbeelden?” Dat is de vraag die ik bijna altijd krijg, als ik voor een presentatie een voorbereidend gesprek voer met een opdrachtgever. Het onderwerp toegankelijkheid gaat nu eenmaal pas echt leven als de toehoorders zich kunnen inleven, verbazen en verwonderen. Want dat is wat er gebeurt als ik met die verhalen kom!

In al die jaren heb ik voor het Nederlands Instituut voor Toegankelijkheid een enorm arsenaal aan voorbeelden opgebouwd van situaties waarin het – ondanks alle goede bedoelingen – mis is gegaan. Die laat ik natuurlijk graag zien. Het is zeer gemakkelijk om naar missers te kijken, zo werkt dat nu eenmaal. Maar belangrijker: die missers maken duidelijk dat het best eenvoudig is om het wél in 1 keer goed te doen. Wie inzicht heeft in wat nodig is om een gebouw, een parkeerplaats, de openbare ruimte toegankelijk te maken voor elke mindervalide, houdt daar namelijk vanzelf beter rekening mee.

Bovendien levert het geld op om van te voren goed na te denken. Ja, inderdaad, het levert zelfs geld óp, in plaats van dat het geld kost. In deze tijden waarin op de kosten gelet moet worden, is het natuurlijk aantrekkelijk om je uitgebreid te oriënteren op kostenbesparingen.

Het levert u nog meer op: u ontvangt veel waardering van de gebruikers van het gebouw of de openbare ruimte omdat het merkbaar is dat er met mindervaliden rekening is gehouden. Dat ‘scoort’ goed, of u nu politiek verantwoordelijk bent (overheid) of uw maatschappelijke betrokkenheid wilt tonen (instellingen, ondernemingen).

En wat dacht u van het geld en de ellende die u zich bespaart omdat u uw aansprakelijkheidsrisico beperkt, waardoor imagoschade en hoge claims worden voorkomen?

Ik neem u graag mee op een korte virtuele reis om u de eerste ontdekkingen (én inzichten) te laten ervaren. Nadat u deze reis heeft gemaakt, ben ik er zeker van dat u toegankelijkheid nooit meer suf zult vinden. Laten we op stap gaan!

Denise A.M. Janmaat

Directeur Nederlands Instituut voor Toegankelijkheid

Met de auto

Vandaag gaat u met mij mee op stap. Eén dag maar. Zodat u ziet en ervaart hoe het leven van een ondernemende rolstoeler eruit ziet, met wat voor obstakels je als rolstoeler rekening moet houden. Omdat we samen gaan, kiezen we voor de auto. Wel zo makkelijk, omdat we dan op één dag een paar verschillende locaties kunnen bezoeken. Met het openbaar vervoer is dat voor een rolstoeler onmogelijk, omdat niet op elk station rolstoelhulp wordt geboden. U boft dus, het wordt overzichtelijk vandaag ;-)

U rijdt met mij mee in de auto; ik ken de weg.

U stapt in. Misschien kijkt u met een nieuwsgierige blik en enigszins ongerust naar de afwijkende stuurinrichting van mijn rolstoelaangepaste auto. Ik hoor u bijna denken 'als dat maar goed komt' ;-)

Ja hoor, ik heb hiervoor speciale rijlessen gehad en opnieuw moeten afrijden en heb dat felbegeerde roze papiertje om te bewijzen dat ik de weg op mag. Ik geef gas en rem met mijn handen en ben daar in al die jaren handig in geworden. Even afkloppen: nooit schade gehad! Na de eerste paar minuten voel ik dat u iets meer ontspannen gaat zitten.....

Eerste stopplaats: auto is te hoog

Onze eerste bestemming is een befaamde onderwijs- en zorginstelling, die net een nieuw gebouw heeft laten neerzetten voor vele miljoenen. Een prestigieus project. Gelegen in een grote stad is het woekeren met de parkeerruimte. De gemeente heeft besloten dat bovengronds parkeren voortaan niet meer mag. Onder het spiksplinternieuwe gebouw is daarom een parkeergarage gerealiseerd met voldoende ruimte voor gebruikers en bezoekers. Bovengronds zijn er nog vier gehandicaptenparkeerplaatsen en een gelegenheid om iemand snel even te laten uitstappen of op te halen ('kiss-and-ride'). En er is een taxi-standplaats. Het is goed dat er bij de bouw gedacht is aan een parkeergarage; achteraf krijg je die er natuurlijk nooit meer onder.

We zijn er. Nu op zoek naar een plekje om de auto te parkeren. De vier bovengrondse gehandicaptenparkeerplaatsen zijn bezet, maar geen nood: dan parkeren we toch gewoon in de parkeergarage? Nog voor we daar naar binnenrijden, vraagt u: "Hoe hoog is jouw auto?" De auto van een rolstoeler is vaak wat hoger, voornamelijk afhankelijk van de wijze waarop de rolstoel vervoerd wordt. Sommige rolstoelers worden zittend in de stoel vervoerd, waardoor de auto al snel 2.20m tot 2.42m hoog is. Rolstoelers die de auto zelf besturen gebruiken veelal een tillift om hun rolstoel in de auto te krijgen, waardoor een hoogte tussen 1.80 en 2.05m kan volstaan.

Ik wijs op de sticker die op mijn dashboard zit en zeg: "1.95m." Het bord bij de parkeergarage geeft een maximale doorrijdhoogte van 1.90m aan. We hebben een probleem. Nu kunnen we niet bovengronds én niet ondergronds parkeren. Net als die auto met een rolstoelbezoeker achter ons, die zelfs 2.42m hoog is. En onze auto's zijn zeer gangbare uitvoeringen voor rolstoelvervoer..... In eerste instantie lacht u om zo'n onnozele fout, maar al snel gaat dit over in boosheid en irritatie. Tja, daar staan we dan met nog een bus achter ons. Hoe kunnen we nu achteruit terug en hoe gaan we dit overleggen met de bestuurder achter ons? Ik kan immers niet uit de auto! U springt er direct uit om het te regelen, maar als alleen reizende rolstoeler kun je in zo'n situatie geen kant op.

Omdat ik weet dat deze instelling gemiddeld 40 tot 45 rolstoelbezoekers per dag heeft, die bijna allemaal met dit soort auto's arriveren, kan ik u toelichten hoe groot het probleem hier is. U ziet nu in de praktijk hoe makkelijk het kan gebeuren. En waarom?

Oorzaak 1 van de grootste missers in toegankelijkheid

In het Programma van Eisen is onvoldoende rekening gehouden met alle aspecten van toegankelijkheid, waardoor bijvoorbeeld dit soort missers met een verkeerde hoogte helaas schering en inslag zijn. De specifiek benodigde expertise is veelal niet aanwezig in het bouwteam. En u en ik weten dat je een parkeergarage als 'ie eenmaal gebouwd is niet meer hoger kunt maken, maar op de tekentafel wel! Er had hier dus veel ellende én kosten bespaard kunnen worden door een **expert** in te huren.

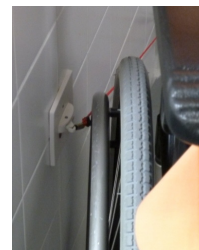

U laat dit even op zich inwerken en vraagt of er toch een mogelijkheid is om de auto ergens te parkeren en binnen een kop koffie te gaan drinken. We hebben veel mazzel en raken de auto alsnog kwijt op een bovengrondse gehandicaptenparkeerplaats die toevallig net is vrijgekomen. "Dat belooft wat voor de rest van de dag, Denise!", hoor ik u mompelen. Ik glimlach veelbetekenend.....

Tweede stop: knel in het toilet

Na het heerlijke kopje koffie besluiten we allebei eerst nog even naar het toilet te gaan alvorens weer in de auto te stappen. U informeert vriendelijk of ik hulp nodig heb en omdat ik het gebouw al ken, vraag ik u mee te lopen om de deur van het mindervalidentoilet achter me te sluiten. Dat is namelijk vaak een hele toer voor een rolstoeler en zeker in dit toilet.

Bij het toilet aangekomen, opent u galant de deur voor me en kijkt even naar binnen. Met grote ogen kijkt u om en vraagt me verbijsterd: "Moet je hier in? Dat gaat niet passen!" Toch is er naast de deur het bordje bevestigd dat een mindervalidentoilet aanduidt. U kijkt nog eens naar binnen en vraagt me hoe ik me daar ga redden. "Ik weet het niet." Of beter gezegd: ik weet het wél. Ik ga het niet redden in dit veel te kleine en volledig verkeerd ingerichte mindervalidentoilet. Om dit te illustreren, manoeuvreer ik mij in de toiletruimte. Direct blijkt hoe lastig de praktijk is; ik rijd al bijna het alarm stuk. Deze ruimte voldoet zelfs niet aan de officiële, wettelijke eisen qua formaat en er is geen enkele regel voor ruimte en indeling van een rolstoeltoegankelijk toilet opgevolgd. Hoe is het mogelijk dat door professionele architecten, aannemers en installateurs op deze wijze met de adviezen en regelgeving wordt omgesprongen?

“Dat wordt ophouden tot we een toilet tegenkomen dat wél aangepast en toegankelijk is”, zeg ik met een zucht. Ik zie u kijken, verbijsterd dat dit de dagelijkse praktijk voor een rolstoeler is en al helemaal in een net nieuw gebouw. En we zijn pas anderhalf uur onderweg.....

Terwijl we teruglopen naar de auto vraagt u me waar het nu in zit dat dit zo faliekant mis gaat. Ik leg uit dat er meerdere oorzaken zijn:

1. In een bouwtekening staat de indeling van een mindervalidentoilet vaak alleen schetsmatig ingetekend. In die fase ligt dus nog weinig vast.
2. De definitieve fase volgt pas als de installateur komt om alles aan te sluiten en de accessoires (steunen, toilethouder, handdoekautomaat, alarm, etc.) te bevestigen. Dat betekent dat de installateur bepaalt hoe het mindervalidentoilet daadwerkelijk wordt ingedeeld. Die is daar veelal niet voor opgeleid en weet dus niet wat de aandachtspunten zijn om het mindervalidentoilet echt rolstoeltoegankelijk te maken.
3. Degene die in naam van de opdrachtgever de oplevering verzorgt en dus akkoord moet geven, is evenmin deskundig op het gebied van toegankelijkheid en gaat daarom met het aangetroffen toilet vrijwel altijd akkoord. Visueel ziet het er goed uit: er zitten beugels in, alles zit iets hoger of lager dan normaal, dus ‘dan zal het wel goed zijn’.

“Het probleem is dus eigenlijk, dat niemand verstand heeft van wat een goed mindervalidentoilet is”, vat u de conclusie verbijsterd samen. Ja, dan begrijpt u ook wel dat het vaak mis gaat.

Oorzaak 2 van de grootste missers in toegankelijkheid

Een mindervalidentoilet kan zonder deskundigen niet succesvol ontworpen en ingericht worden. Zoals in het Handboek Toegankelijkheid ook staat vermeld ‘door de vele minutieuze handelingen die in een toilet worden verricht (..) is het raadzaam om bij de inrichting deskundigen te raadplegen’. De zeer geringe investering om **de tekening te laten toetsen**, weegt ruimschoots op tegen de vele klachten van en problemen voor gebruikers en hoge kosten voor de eigenaar om het toilet achteraf te moeten aanpassen.

Toegankelijkheid is een vak apart en vraagt bijzondere expertise en ervaring. De architect, uitvoerder en opdrachtgever beslissen over de uitvoering van de toegankelijkheid van het toilet (en overigens over alle andere toegankelijkheidssituaties in het pand of de openbare ruimte). Zij gaan uit van hun interpretatie van de eisen (vaak vanuit hun oogpunt als valide), zonder te toetsen of dit voor de mindervalide gebruiker praktisch is en tot daadwerkelijke toegankelijkheid leidt.

Dat een opdrachtgever na de oplevering met problemen wordt geconfronteerd (zoals met dit mindervalidentoilet), is heel vervelend. Hij laat het er echter dan vaak maar bij zitten; een slecht toegankelijk toilet ombouwen in een goede, is niet simpel en brengt voor zijn gevoel 'gedoe' en extra kosten met zich mee. Daar zit een opdrachtgever niet op te wachten. De rolstoeler wel, dat heeft u nu met eigen ogen gezien!

De derde stop: glijden over de hellingbaan

We stappen weer in de auto op weg naar de volgende bestemming in de hoop dat daar wel een rolstoeltoegankelijk mindervalidentoilet aanwezig is.

Het is een hotel. Als we aan komen rijden, zien we direct de gehandicaptenparkeerplaats bij de ingang. Dat is dus goed geregeld. We stappen uit en u loopt naar de entree. Die is hoger gelegen op een bordes met 5 treden ervoor. U loopt er gewoontegetrouw naartoe en draait zich om. U realiseert zich op dat moment dat ik verdwenen ben. Trappen zijn voor mij in mijn rolstoel immers geen optie. Inmiddels ben ik naar de aanwezige hellingbaan gereden. U loopt naar me terug.

U registreert het niet direct, maar als ik u vraag wat u opvalt aan de hellingbaan, kijkt u nauwkeuriger. Hoewel u de regelgeving niet precies kent, ziet u dat de steensoort vrij glad is en omdat het regent vraagt u of ik niet zal wegglijden met de rolstoel. En terwijl u dat vraagt, realiseert u zich ook dat ik me dan ergens aan zou moeten kunnen vastgrijpen; een leuning is echter niet aanwezig.

Ik verzoek u nog nauwkeuriger te kijken en dan slaat de schrik u om het hart. De hellingbaan heeft geen enkele beveiliging om te voorkomen dat de rolstoel er vanaf glijdt/valt. De grote hoogte (1m) die overbrugd wordt, is daardoor een gapend gat als het wel misgaat. "Is het echt toegestaan zo en is hier helemaal geen toezicht op?", vraagt u mij ongelovig. "Durf je hier overheen?"

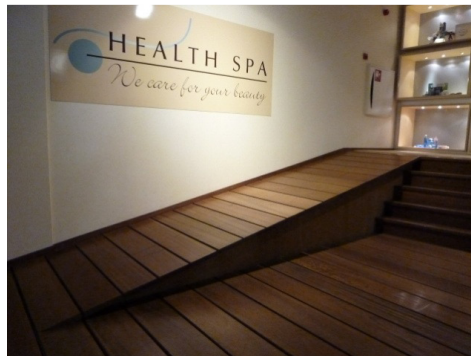

"Ach, je moet af en toe risico nemen", zeg ik grappend. "Je hebt vaak geen keus." En dan ben ik nog vitaal en redelijk jong. Maar voor oudere mensen of mensen met een minder goede conditie wordt het op deze manier vrijwel onmogelijk gemaakt, gebruik te maken van voorzieningen die hun leven een stuk aangenamer zouden kunnen maken. Bovendien realiseert zich men blijkbaar niet dat er nog een behoorlijke markt onaangeroerd blijft door zo weinig rekening te houden met mindervaliden; het scheelt al gauw 12% omzet.

Dat deze situatie voor het hotel/de gebouweigenaar ook niet risicoloos is, wordt u duidelijk als ik vertel over de schadeclaims die het hotel zou kunnen krijgen. Omdat de hellingbaan niet voldoet aan de eisen, is het aansprakelijkheidsrisico groot. Om maar niet te spreken van de imagoschade als er voor je deur zo'n ongeval gebeurt. Ongevallen met gehandicapten spreken immers nog meer tot de verbeelding en roepen altijd reacties op. Via de sociale media verspreidt zich zulk nieuws snel. En je wilt op zo'n onderwerp natuurlijk liever niet gevonden worden in Google.....

Omdat ik altijd foto's van een aantal situaties bij me heb, laat ik u nog een hellingbaan zien en vraag u of ú daarvan af zou durven. De blik in uw ogen zegt me genoeg. "Onvoorstelbaar, iedereen snapt toch dat dit onverantwoord is?"

Oorzaak 3 van de grootste missers in toegankelijkheid

Een hellingbaan moet aan zoveel eisen voldoen om veilig te zijn én daadwerkelijk tot toegankelijkheid te leiden, dat het geen sinecure is. De meesten die een hellingbaan aanleggen, concentreren zich op de hellingshoek. Dat er **meer deskundigheid over toegankelijkheid van hellingbanen** voor nodig is om zowel de functionaliteit als de veiligheid te waarborgen, blijkt uit de talloze voorbeelden van missers in onze dagelijkse praktijk.

De vierde stop: andere auto beschadigd

Tijdens de lunch wisselen we uit hoe lastig het is voor validen om zich voor te stellen wat voor obstakels mindervaliden tegenkomen. Nu u zo'n dagje met me op stap bent, ontdekt u pas hoeveel het er zijn en hoeveel extra moeite het kost om de gewone dingen 'mee te kunnen doen' als (in mijn geval) rolstoeler. We rijden door naar een andere stad om daar nog een praktijkvoorbeeld van rolstoel-**on**-toegankelijkheid te ervaren. Helaas zijn er genoeg voorhanden.

Sinds de politiek heeft besloten dat er geen landelijk parkeerbeleid komt voor gehandicaptenparkeerplaatsen, bepaalt elke gemeente zelf óf en op welke wijze er betaald dient te worden voor parkeren door mindervaliden. In veel gemeenten is het parkeren op gehandicaptenparkeerplaatsen gratis en vaak wordt dat beleid doorgetrokken voor alle parkeerplaatsen in de hele stad, mits men in het bezit is van een gehandicaptenparkeerkaart. De mindervalide moet er echter in elke gemeente opnieuw achter zien te komen wat de regelgeving is. Dat staat niet overal duidelijk vermeld en dus is het vaak gokken. Onhandig en het kan in de papieren lopen.....

Aangekomen op een parkeerplaats, zoeken we een plekje. Een officiële invalidenparkeerplaats is er niet, dus moeten we het met een gewone parkeerplaats doen. Om uit de auto te kunnen komen, heeft een mindervalide de ruimte nodig om het portier helemaal open te kunnen zwaaien. Sommige rolstoelers bouwen namelijk vanaf de bestuurdersplaats hun rolstoel naast de auto op om over te kunnen schuiven. Andere mindervaliden kunnen voorzichtig met krukken, schuifelend langs de auto gaand de rolstoel door middel van bijvoorbeeld een lift achter of aan de zijkant uit de auto takelen. Hiervoor is eveneens een flinke ruimte aan de zijkant en achterkant van de auto nodig. Vandaar dat een gehandicaptenparkeerplaats een ruimere afmeting heeft.

Nu dat op deze gewone parkeerplaats niet het geval is, ziet u hoe lastig het is om in zo'n geval van de autostoel naar de rolstoel over te kunnen stappen, omdat de ruimte te krap is. De auto naast ons loopt bijna schade op doordat de rolstoel er nauwelijks tussendoor kan.

Voordat we om de hoek naar een ander praktijkvoorbeeld kunnen gaan kijken, moeten we nog betalen. We lopen naar de parkeerautomaat en u neemt terecht aan dat ik volg. Dat blijkt slechts mogelijk tot de stoeprand van het trottoir waarop de parkeerautomaat staat. Daarin is namelijk geen opritje gemaakt, dus kan ik met de rolstoel het trottoir niet opkomen.

Van deze afstand is de tekst op de parkeerautomaat niet leesbaar en is er ook geen telefoonnummer zichtbaar. Ik kan dus ook niemand bellen om te vragen hoe ik deze situatie moet oplossen. Blijkbaar hebben de bedenkers van deze constructie geen idee hoeveel energie en kracht het kost om als rolstoeler in en uit de auto te komen, naar de bestemming te rijden en te worstelen met alle obstakels die onderweg opdoemen.

Gelukkig bent u zo vriendelijk om voor mij een parkeerticket te kopen, want ook mindervaliden krijgen een vette prent. Zelfs wanneer ze de parkeermeter onmogelijk kunnen bereiken. Dat blijkt, want als we het nummer bellen dat u afleest van de automaat, wordt ons verteld "dat u maar langer had moeten zoeken om een parkeerplaats met automaat te vinden waar u wél bij kan. Dat dat niet in de buurt is van waar u moet zijn, is dan jammer." U bent sprakeloos door zoveel onbegrip en bureaucratie. Er is nog een lange weg te gaan in Nederland.

Oorzaak 4 van de grootste missers in toegankelijkheid

In de openbare ruimte en in gebouwen zijn er vele oplossingen te vinden om obstakels weg te nemen. Door je vooraf te verdiepen in de gevolgen voor mindervaliden van (beleids)keuzes en beslissingen in de voorbereiding van een project, zijn er veel klachten en problemen te voorkomen. **Bijscholing** van de ambtenaren, bouwkundigen en uitvoerenden kan zoveel geld besparen, dat er vele extra mogelijkheden ontstaan om zaken te realiseren.

De vijfde stop: stuurmanskunst in de rolstoel

We gaan tot slot nog binnenkijken in twee gebouwen, omdat panden voor een rolstoeler vaak een obstakel vormen. Bijvoorbeeld omdat ze oud zijn en daardoor niet aan de eisen voldoen en **on**-toegankelijk zijn. Of omdat ze nieuw zijn, maar er in de ontwerpfase onvoldoende expertise is benut om het optimale resultaat te bereiken.

Het eerste bezoek brengen we aan een gebouw met een publieke functie. De enige entree is via een draaideur. U wilt me heel galant voor laten gaan en heeft daardoor prima zicht op het obstakel. Er is namelijk geen andere toegangsdeur dan de draaideur. Het is een drievaks deur, waardoor het echte stuurmanskunst vraagt van een rolstoeler om de deur in ongeschonden staat achter te laten. Dat dat niet iedereen lukt, is uit de foto duidelijk op te maken.....

Nu we in het centrum zijn, vraagt u of het mogelijk is even bij een winkel binnen te stappen om iets te kopen. Dan hoeft u daar dit weekend de deur niet meer voor uit. De winkel blijkt een pilot-store te zijn van een winkelketen die zich inzet voor consumenten die zich op wielen voortbewegen. We kijken nieuwsgierig rond. U heeft iets nodig dat aan een wand hangt met vele haken met artikelen. Als u vraagt of ik even wil meekijken, lukt dat niet, want het gangpad is te smal voor een rolstoel. Helaas is door deze keten niet aan de wielen van een rolstoel gedacht.....

Ik rijd dus maar even door naar mijn favoriete afdeling in deze winkel: de boeken. Helaas moet ik ook daar tot de ontdekking komen dat de rolstoel alleen tot de eerste meter van het vak kan komen, daarna is de afdeling ontoegankelijk. Met veel moeite rijd ik terug en teleurgesteld wacht ik bij de ingang tot u uitgeshopt bent.

Op uw vraag of het in winkels vaker zo gaat, moet ik u helaas bevestigend antwoorden. In kledingwinkels is er vaak geen paskamer die geschikt is voor mindervaliden, terwijl daarmee zo eenvoudig een extra klantenbestand aanbeoord zou kunnen worden.

Als u hoort dat dit alles winkeliers een flinke omzet scheelt, bent u helemaal verbaasd. Ik vertel u dat gebleken is dat rolstoelers (en mensen met een rollator of kinderwagen) trouwe klanten zijn als ze weten dat ze bij een winkel naar binnen kunnen en dan voor circa 12% meer omzet kunnen zorgen. U kunt zich niet voorstellen dat dit in de winkels niet tot aanpassingen leidt en rekent snel even uit wat dat in deze economische tijden zou kunnen betekenen. "Van het bedrag dat daaruit komt, kun je hele leuke dingen doen", constateert u nog steeds verbaasd.

Oorzaak 5 van de grootste missers in toegankelijkheid

Vaak wordt alleen naar de kosten gekeken en de moeite die moet worden gedaan om een locatie toegankelijk te maken. 'Pff, wat een gedoe allemaal.' Als de opbrengst en de meerwaarde in de calculatie zouden worden meegenomen, zouden er vandaag nog velen tot aanpassing willen overgaan. De hogere omzet en de positieve invloed op het imago wegen dan ruimschoots op tegen de inspanningen. Die worden namelijk met hulp van een deskundige veel minder ingewikkeld en minder kostbaar dan verwacht en **leveren dus uiteindelijk geld en meerwaarde op!**

Eenmaal weer buiten zit onze dag samen erop. Als we nog even staan na te praten, zegt u: "Je hebt me overtuigd. Er kunnen zoveel dingen eenvoudig misgaan op het gebied van toegankelijkheid, dat we daarmee veel geld en moeite verspillen. Het kan zo makkelijk wél goed, dat ik me verwonder waarom we dat niet doen."

Wij, de teamleden van het Nederlands Instituut voor Toegankelijkheid, verwonderen ons daar natuurlijk ook over. Wij hebben de kennis in huis en leveren altijd een verbetering en daarnaast ook een financieel voordeel op. Maar in het proces van ontwerp tot uitvoering is van oudsher de toegankelijkheidsexpert niet opgenomen.

De verklaring ligt voor ons gevoel ook bij de onbekendheid met het onderwerp. Telkens als we ergens een presentatie of lezing verzorgen, merken we dat het onderwerp toegankelijkheid gaat leven. Dat iedereen die de voorbeelden gezien heeft, zelf mogelijkheden gaat zien om een bijdrage te leveren aan de verbetering van de toegankelijkheid in zijn of haar eigen omgeving. En daarmee ook ervaart dat het eigenlijk eenvoudiger is dan dat tot dan toe werd aangenomen. Zo zetten we telkens weer een stap in de goede richting en zullen we samen onze missie kunnen volbrengen: Nederland toegankelijk maken, zodat iedere mindervalide zelfstandig en ongehinderd kan functioneren en gelijkwaardig 'mee kan doen' in de maatschappij.

Samenvatting

U heeft direct profijt van dit E-Book, omdat u nu weet dat toegankelijkheid nauw luistert. En waardoor de goedbedoelde inspanningen om iets toegankelijk te maken niet altijd het beoogde effect sorteren. Sterker nog: ze leiden tot de missers die u als voorbeelden in dit E-Book heeft gelezen. We zetten de oorzaken nog even voor u op een rijtje:

Oorzaak 1 van de grootste missers in toegankelijkheid

In het Programma van Eisen is onvoldoende rekening gehouden met álle aspecten van toegankelijkheid, waardoor bijvoorbeeld dit soort missers met een verkeerde hoogte helaas schering en inslag zijn. De specifiek benodigde expertise is veelal niet aanwezig in het bouwteam. En u en ik weten dat je een parkeergarage als 'ie eenmaal gebouwd is niet meer hoger kunt maken, maar op de tekentafel wel! Er had hier dus veel ellende én kosten bespaard kunnen worden door een **expert** in te huren.

Oorzaak 2

Een mindervalidentoilet kan zonder deskundigen niet succesvol ontworpen en ingericht worden. Zoals in het Handboek Toegankelijkheid ook staat vermeld 'door de vele minutieuze handelingen die in een toilet worden verricht (..) is het raadzaam om bij de inrichting deskundigen te raadplegen'. De zeer geringe investering om **de tekening te laten toetsen**, weegt ruimschoots op tegen de vele klachten van en problemen voor gebruikers en hoge kosten voor de eigenaar om het toilet achteraf te moeten aanpassen.

Oorzaak 3

Een hellingbaan moet aan zoveel eisen voldoen om veilig te zijn én daadwerkelijk tot toegankelijkheid te leiden, dat het geen sinecure is. De meesten die een hellingbaan aanleggen, concentreren zich op de hellingshoek. Dat er **meer deskundigheid over de toegankelijkheid van hellingbanen** voor nodig is om zowel de functionaliteit als de veiligheid te waarborgen, blijkt uit de talloze voorbeelden van missers in onze dagelijkse praktijk.

Oorzaak 4 van de grootste missers in toegankelijkheid

In de openbare ruimte en in gebouwen zijn er vele oplossingen te vinden om obstakels weg te nemen. Door je vooraf te verdiepen in de gevolgen voor mindervaliden van (beleids)keuzes en beslissingen in de voorbereiding van een project, zijn er veel klachten en problemen te voorkomen. Bijscholing van de ambtenaren, bouwkundigen en uitvoerenden kan zoveel geld besparen, dat er vele extra mogelijkheden ontstaan om zaken te realiseren.

Oorzaak 5

Vaak wordt alleen naar de kosten gekeken en de moeite die moet worden gedaan om een locatie toegankelijk te maken. 'Pff, wat een gedoe allemaal.' Als de opbrengst en de meerwaarde in de calculatie zouden worden meegenomen, zouden er vandaag nog velen tot aanpassing willen overgaan. De hogere omzet en de positieve invloed op het imago wegen dan ruimschoots op tegen de inspanningen. Die worden namelijk met hulp van een deskundige veel minder ingewikkeld en minder kostbaar dan verwacht en **leveren dus uiteindelijk geld en meerwaarde op!**

Met dit E-Book heeft het **Nederlands Instituut voor Toegankelijkheid** beoogd u te helpen bij het besparen van kosten, te voorkomen dat u aanpassingen doet die niet leiden tot daadwerkelijke toegankelijkheid en het vermijden van aansprakelijkheidsclaims.

Toegankelijkheid is een vak apart, dat verder gaat dan het hanteren van geformuleerde standaardmaten in het Bouwbesluit of het Handboek Toegankelijkheid. Wij helpen u graag bij het toepassen van de wet- en regelgeving en brengen daarvoor kennis en jarenlange ervaring in. U toont daarmee uw maatschappelijke bewogenheid, vergroot de tevredenheid van de gebruikers en bespaart kosten en moeite.

Hoe we u kunnen ondersteunen

bij het realiseren van toegankelijkheid

- **Presentatie of lezing over toegankelijkheid**

Uw medewerk(st)ers, uw relaties, uw mede-ondernemers, uw branchegenoten, etc. raken door de lezing of presentatie van onze directeur Denise Janmaat zeker geïnspireerd over toegankelijkheid. Zij licht aan de hand van vele voorbeelden toe hoe simpel toegankelijkheid kan zijn en wat de fijne kneepjes zijn. Denise staat bekend om haar **enthousiaste en boeiende presentaties** waarin zij haar gehoor van de eerste tot de laatste minuut weten te boeien en amuseren.

- **Toetsing van uw bouwtekening**

In de tekenfase kan het verschil nog gemaakt worden. Als u uw tekening op toegankelijkheid laat toetsen door het Nederlands Instituut voor Toegankelijkheid, weet u dat u verrassingen bij de oplevering voorkomt. U voorkomt faalkosten en een ontevreden opdrachtgever. Dat is u die kleine moeite toch zeker waard? De **toetsing van uw bouwtekening** stelt u én uw opdrachtgever gerust en is een must als u kwaliteit wilt leveren.

- **Toetsing op locatie**

Enmaal gerealiseerd kunt u het gebouw laten toetsen. Als service naar uw gebruikers en om puntjes op de i te zetten. Of bij een opleveringsdiscussie waarin u expertise nodig heeft. Soms is de **toetsing op locatie** nodig voor een rechtszaak over aansprakelijkheid of indien letselschade is opgetreden.

- **Cursussen en Masterclasses**

Voor wie zijn of haar expertise wil uitbreiden met de kennis en ervaring in toegankelijkheid, zijn de **cursussen en Masterclasses** dé gelegenheid om in korte tijd de fijne kneepjes van toegankelijkheid te leren.

CONTACT

Het **Nederlands Instituut voor Toegankelijkheid** is u graag van dienst!

U kunt via het **contactformulier** op de site aangeven wat uw vraag is of verzoeken om gebeld te worden. Natuurlijk kunt u ons via de gegevens op deze pagina ook bereiken.

Graag tot snel!

Contactgegevens

Nederlands Instituut voor Toegankelijkheid

Postbus 189

1940 AD BEVERWIJK

Telefoon	:	+ 31 251 234 277
Mobiel	:	+ 31 6 51 186 174
E-mail adres	:	info@nederlands-instituut-voor-toegankelijkheid.nl
Website	:	www.nederlands-instituut-voor-toegankelijkheid.nl
Twitter	:	@rolstoeltoegang
Facebook	:	nederlands-instituut-voor-toegankelijkheid